

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

Lluita obrera

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

núm. 191 setembre-octubre 2008

Crisi econòmica

Preocupats, però disposats a lluitar



La Unió Europea retalla els drets dels treballadors i les treballadores

Marc Contijoch

La Unió Europea (UE) s'ha proposat recentment retallar els drets dels treballadors i les treballadores comunitaris. Concretament ho ha fet amb dues directives: la Directiva de temps de treball i la Directiva de retorn.

La Directiva de temps de treball també es coneix com a Directiva de les 65 hores, ja que estableix jornades que poden arribar fins a les 60 o les 65 hores setmanals per a determinats casos, i que sobrepassen en excés el límit de les 48 hores existent actualment.

A més, si els convenis col·lectius o les legislacions nacionals no diuen el contrari, gràcies a aquesta directiva no es

consideraran com a temps de treball els períodes d'inactivitat que es produeixen al llarg de la jornada laboral. CCOO de Catalunya considerem que aquest és l'atac més greu contra els drets laborals dels treballadors i les treballadores que s'ha produït a Europa des de la creació de la UE i, per aquest motiu, creiem que és inacceptable sindicalment i també des del punt de vista laboral.

La Directiva de temps de treball pretén convertir la jornada laboral en una qüestió que es negociï de forma privada entre cada empresari i el seus treballadors a títol individual. A més, també menysprea la legislació laboral i la negociació col·lectiva, que té la jornada de treball com un dels seus punts més importants de conflicte. És per això que CCOO de Catalunya ens oposem frontalment a aquesta directiva, i creiem que el Consell Europeu de Ministres d'Ocupació ha comès una greu irresponsabilitat. Per al sindicat, les propostes de la Directiva de temps de treball ajuden a deteriorar la imatge que els treballadors i treballadores europeus tenim de la UE i provocaran una nova pèrdua de confiança en les institucions europees i en la legislació internacional. Des de CCOO no entenem la posició del Govern de l'Estat que, tot i tenir una opinió desfavorable a la Directiva, no hi va votar en contra i es va abstenir. CCOO i la Confederació Europea de Sindicats pressionarem el

Parlament Europeu perquè rebutgi aquesta directiva amb una nova euro-manifestació quan comenci el tràmit per aprovar-la.

A més, simultàniament també instarem el Govern espanyol perquè s'oposi a la Directiva i ens mantindrem atents a la transposició d'aquesta a les lleis espanyoles perquè la seva aplicació no faci trontollar la legislació nacional actual.

IMMIGRACIÓ CRIMINALITZADA

A banda de la Directiva de temps de treball, també hi ha una altra normativa europea que afectarà negativament els interessos dels treballadors i les treballadores. Es tracta de la Directiva de retorn i, en aquest cas, és un atac directe contra les persones immigrants que ja ha estat aprovat pel Parlament Europeu.

La Directiva de retorn amplia fins als 18 mesos el període que les autoritats de cada país poden retenir en centres d'internament les persones immigrades i permet deixar-los sense tutela judicial, en un model de gestió que cada vegada s'assembla més al de les presons. Aquesta directiva criminalitza la immigració i comporta un greu retrocés democràtic per a Europa. A banda, tampoc no ajuda ni contribueix gens a l'hora d'harmonitzar les legislacions vigents en matèria d'immigració en cada país membre de la UE.

La Directiva de retorn és de difícil aplicació i adaptació a algunes legisla-



Aquest és l'atac més greu contra els drets laborals dels treballadors i les treballadores que s'ha produït a Europa des de la creació de la UE



cions nacionals, ja que vulnera els Drets Humans, i nega temes com la protecció dels menors nouvinguts o rebutja la tutela judicial de les persones recluses en centres d'internament per a immigrants.

Per CCOO, la Directiva de retorn mostra Europa, de cara a la resta del món, com un continent xenòfob i no com el defensor dels drets de les persones que ha estat en els darrers anys.

L'aprovació d'aquesta directiva s'ha produït en un moment de crisi i greu deteriorament de l'economia internacional, i representa un atac directe als treballadors i les treballadores immigrants, que han estat un factor decisiu de creixement per a Europa durant els anys de bonança.

Cal recordar que la Directiva de retorn s'ha aprovat amb els vots a favor dels parlamentaris dels partits de dretes (els del PP espanyol inclosos), però que també hi ha donat suport un gran nombre d'europarlamentaris del PSOE. Aquests han renunciat, incomprensiblement, a la política d'immigració adoptada a Espanya en els darrers anys, que intentava adaptar la demanda d'immigrants a les necessitats reals del mercat de treball.

D'aquesta manera, tant la Directiva de temps de treball com la de retorn posen en evidència la necessitat d'enfortir el sindicalisme en l'àmbit europeu i internacional i ens donen més arguments per impulsar la Jornada Mundial pel Treball Digne, que la Confederació Sindical Internacional va convocar el dia 7 d'octubre.

Finalment, cal recordar que la Confederació Europea de Sindicats ha realitzat un seminari sobre negociació col·lectiva per contrarestar part dels efectes de les dues directives de la UE. A més, també s'ha decidit organitzar una gran ofensiva salarial a tots els països d'Europa per millorar els sous dels treballadors i per evitar la pèrdua del seu poder adquisitiu.

Lluita

obrero



DIRECTOR

Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR

J. Agudo, C. Bertran, R. Bofill, E. Boixadera, C. Bonfills, N. Caelles, M. Contijoch, M. García Biel, X. González, E. París, A. Querol, J. Ribó, R. Sans

SECRETÀRIA DE REDACCIÓ I MAQUETACIÓ

Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA

MJ Mora, Antonio Rosa
D. García, Sergi Ramos

IL·LUSTRACIÓ PORTADA

Roger Velázquez

CORRECCIÓ

Servei Lingüístic CONC

EDITA

Comissió Obrera Nacional de Catalunya

REDACCIÓ

Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA

comunicacio@cco.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX

LITOGRAFIA ROSÉS

DIPOSIT LEGAL

B 10298/78

Que no ens enganyin, ara el que toca és l'economia

Avui el principal problema a què s'afronta la nostra societat és, se'ns dubte, el de la crisi econòmica. I és evident que aquesta ha de ser la principal preocupació dels qui ens governen.

CCOO de Catalunya sempre hem estat d'acord amb totes les mesures progressistes, que han pres els governs en diversos àmbits i que han comportat millorar drets socials.

El que no és acceptable, però, és utilitzar promeses d'aplicació de millores socials de forma demagògica i/o populista, amb l'únic objectiu d'apartat el debat del principal problema que té la societat i en què el Govern està manifestant mancança d'idees i pagant alhora el preu de promeses electoralistes absurdes.

Ens volem referir, en concret, a l'anunci d'una nova llei de l'avortament per part del Govern del PSOE. CCOO de Catalunya som radicalment favorables a una millora radical de la legislació en aquest àmbit, que permeti que les dones tinguin el dret a decidir sobre el seu propi cos. Per això som, per principi, favorables a la mesura que es proposa, però, alhora, cal denunciar que és pervers presentar aquesta mesura ara, bàsicament per intentar desviar la discussió sobre la feblesa de la seva política per fer front a la crisi econòmica.

Abans de les eleccions, el PSOE va plantejar que una nova llei de l'avortament no era una prioritat. I per què ara sí? Convé diferenciar el progressisme de l'oportunisme. És quelcom similar al seu compromís electoralista d'abonar els 400 euros, sense tenir en compte les repercussions de la mesura i si era el més adient amb l'actual conjuntura econòmica. En aquell moment, de l'únic que es tractava era de guanyar vots, fos com fos. I ara del que es tracta és de desviar el debat polític de la situació econòmica, sigui com sigui.

Potser ja és hora de dir-li, al Sr. president del Govern, que se li veu massa "el plumero".

Jornada pel treball digne

Gran mobilització sindical arreu del món

Eduard París

El 7 d'octubre de 2008 ha estat una data molt important en el calendari sindical mundial. Ha estat un dia per a reivindicar, a tot el món, el treball digne per a tots els treballadors i treballadores.

Impulsada per la Confederació Sindical Internacional (CSI), aquesta jornada sense precedents ha servit per denunciar els efectes negatius de l'actual procés mundial de globalització. Avui dia cal exigir l'establiment d'unes normes internacionals de treball que garanteixin l'extensió del benestar social i l'eradicació de la pobresa.

Certament, fins ara només un determinat nombre de països s'han pogut beneficiar de les oportunitats que ofereix la globalització. A més, s'han incrementat les diferències entre els més pobres i els més rics i les desigualtats a l'interior dels països.

Per això tenen sentit les diverses formes de mobilització que s'han fet aquest dia arreu del món.

RETRIBUCIONS DIGNES

A Catalunya i Espanya, la reivindicació ha passat per exigir feines dignament retribuïdes, amb drets i protecció social: també al nostre país hi ha diverses comarques, sectors i empreses on es menysprea el dret fonamental al treball digne. Així, el dimarts 7 d'octubre, empleats i empleades de nombroses empreses van aturar-se al migdia durant 5 minuts als seus centres de treball per llegir el manifest a favor del treball digne. A la tarda, Barcelona va acollir una important manifestació que obria la participació a totes les persones i entitats. De fet, diverses institucions, partits polítics i organitzacions cíviques i socials s'han adherit a aquesta causa.

CCOO de Catalunya ha cridat a la mobilització de manera unitària, amb una campanya amb la resta de sindicats membres de la CES (Confederació Europea de Sindicats) i la CSI a Catalunya, i ha convocat diferents actes i concentracions al voltant d'aquesta jornada. Així, el 6 d'octubre es va fer a Barcelona un acte per canviar de nom el carrer del Pont del Treball pel de carrer del Pont del Treball Digne, en presència de l'alcalde i del secretari general de la CSI.

OBJECTIUS

La jornada ha estat un èxit i ha complert plenament els objectius proposats: la universalització dels principis i drets



Il·lustració: Camila Laghammar © ITUC/CSI/IGB

fonamentals del treball, el compliment dels Objectius del Mil·lenni de les Nacions Unides per combatre la pobresa i la desigualtat i el foment de la solidaritat internacional. En el cas d'Europa, la necessitat de fer una mobilització global ha tingut molta actualitat, perquè aquí el moviment sindical està immers en la lluita contra les retallades de la Directiva sobre la jornada de treball de la Unió Europea.

ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL DEL TREBALL

L'Organització Internacional del Treball (OIT) va introduir el concepte de treball digne per primer cop l'any 1999. El determinen quatre components com són l'ocupació, els drets, la protecció i el diàleg, i tots són clau per crear millors perspectives de progrés social i desenvolupament. Amb l'acció del 7 d'octubre, la CSI, representant dels interessos de 168 milions de treballadors i treballadores de 155 països i territoris, ha aconseguit aixecar la veu envers un problema d'abast mundial. En la mateixa línia, CCOO de Catalunya seguirà defensant aquests principis per canviar les feines mal remunerades i precàries. Ben a prop podem trobar dones i joves, i en bona part immigrants, que combinen períodes d'atur i ocupació temporal, cosa que els aboca a una inestable situació econòmica. Per això la gran mobilització de la Jornada pel treball digne ha de servir per recordar un compromís que uneix sindicats, treballadors i ciutadans de tots els continents.

**Més de 24 milions
de beneficiaris
l'any 2007**

L'any 2008 l'Obra Social "la Caixa" destinarà 500 milions d'euros a acció social.

Aparentment és només una xifra; per a més de 24 milions de beneficiaris, significa molt més.



OBRA SOCIAL
L'ÀNIMA DE "LA CAIXA"



Obra Social "la Caixa"

El sindicat ha portat a terme en solitari les mobilitzacions per un conveni digne

CCOO no signa el conveni d'Hostaleria

CCOO de Catalunya va decidir no signar el nou Conveni d'Hostaleria de Catalunya, ja que aquest acord comporta una clara retallada en les condicions de treball en el sector. Aquest conveni, que havia d'iniciar el camí cap a una única taula salarial, perpetua les diferències salarials entre territoris. A més, els pocs aspectes positius que recull l'acord a què van arribar UGT i la patronal queden desvirtuats per les mesures desreguladores de la jornada de treball i del descans diari i setmanal, així com per la polivalència funcional (realitzar noves funcions que no corresponen a la categoria salarial) a què obliga. El sindicat lamenta que no s'hagi avançat en la fi de les diferències entre les

diverses taules salarials existents, ja que els increments d'entre el 0,5% i el 0,2% previstos són del tot insuficients. A més, la reivindicació d'un salari base de 1.000 euros bruts en les 5 taules salarials per a absolutament totes les categories tampoc s'aplicarà: no el percebrà el personal que accedeixi per primera vegada al sector i tingui menys d'un any d'experiència, ni tampoc els menors d'edat. La resta de treballadors hauran d'esperar fins al 2009, i els de Lleida, fins al 2010.

DIFICULTATS DE CONCILIACIÓ

Durant el període de vigència del conveni (4 anys), la jornada de treball només es reduirà en 8 hores anuals, i

caldrà esperar fins al 2010 per a tenir una jornada de 1.791 hores. El que sí que es reduirà, de 12 a 10 hores, és el descans entre jornades per als treballadors/es de la província de Girona, Costa Daurada, Maresme, Pirineus i Prepirineus. Per la seva banda, a la província de Tarragona les empreses podran regular la distribució de la jornada establint una borsa de 60 hores, disponibles per a perllongacions en determinades èpoques de l'any. Eventualment, a Lleida, Girona, Tarragona i al Maresme es podria incloure en el contracte dels nous treballadors la possibilitat de no gaudir dels dos dies de descans setmanal, que s'acumularien per a períodes de tres mesos.

**Fem créixer noves idees.
Fem créixer Barcelona.**

Cada segon que passa la teva ciutat creix més. Creix i creix encara que no te n'adonis. Darrere de destacats projectes urbanístics i empresarials de la ciutat, hi ha una institució que treballa per impulsar-los. Promou edificis cada cop més innovadors i avantguardistes, emplaçaments tecnològicament avançats que ofereixen nous serveis a la ciutat, fomenten l'R+D, generen nous negocis i activitats per fer de Barcelona una ciutat moderna i renovada.

<p>Edifici Media-TIC Arquitectes: Enric Ruiz Geli Acolirà empreses dels sectors audiovisual i noves tecnologies. Serà un pol d'atracció per a la societat del coneixement.</p>	<p>Banc de Sang i Teixits Arquitectes: Joan Sabatè i Horacio Espinche Espai de referència en l'àmbit de les ciències de la salut.</p>	<p>Edifici Sagrera Arquitectes: Frank O. Gehry Conjunt arquitectònic singular de 34 plantes. Serà una icona de la nova Barcelona que neixerà a la Sagrera.</p>	<p>Torre Diagonal ZeroZero Arquitectes: Enric Massip-Bosch Futura seu corporativa de telefònica a Catalunya i el seu centre d'I+D.</p>	<p>Torre Espiral Arquitecta: Zaha Hadid Edifici emblemàtic i porta arquitectònica del nou campus universitari del Besòs.</p>
---	--	---	---	---

Fem que **Barcelona** creixi. www.elconsorci.net **elCONSORCI** barcelona 1984-2008

CCOO exigeix la retirada de l'avantprojecte de la Llei d'educació

L'avantprojecte de la Llei d'educació (LEC) que ha presentat el Departament d'Educació no soluciona els problemes reals del sector a Catalunya, ja que no crea una xarxa educativa més homogènia, no dualitzada, i no avança en la grauitat per aconseguir un sistema més just i equitatiu. És per això que CCOO n'exigeix la retirada.

Al tancament d'aquesta *Lluita Obrera*, CCOO i UGT han iniciat un procés de consulta entre el professorat per realitzar una possible mobilització.

FALTEN AULES I PROFESSORS

Entre els problemes que CCOO ha detectat en l'educació al nostre país, apareix la massificació a les aules. A causa de l'increment de la taxa de natalitat i l'arribada d'alumnat procedent d'altres països, les noves construccions escolars previstes resulten clarament insuficients. Moltes comarques es veuen obligades a superar les ràtios d'alumnes, amb centenars d'aules a tot Catalunya amb més de 25 alumnes, en l'educació infantil i primària.

L'educació secundària, per la seva banda, comença a patir també problemes de

saturació. De la mateixa manera, també el nombre de professors queda curt, ja que, a causa del creixement demogràfic, l'homologació de l'horari lectiu dels professors de la concertada i la jubilació de prop de 7.000 docents en els pròxims 8 anys, es calcula que hi haurà un dèficit d'uns 17.000 professors en l'ensenyament secundari.

Aquest dèficit evidencia una manca de planificació, que se suma a la manca d'inversions del Departament d'Educació, que, entre d'altres mesures, ha congelat els recursos de funcionament dels centres, l'increment dels quals formava part de la memòria econòmica del Pacte Nacional per a l'Educació. A més, no s'ha informat els representants dels treballadors del pla d'estalvi que va aprovar el Govern al mes de juliol, ni tampoc de quines repercussions tindrà per a l'educació i les persones que hi treballen. En matèria de personal, s'han congelat els recursos humans per als programes d'innovació educativa i no s'ha presentat convocatòria per a nous contractes programa amb els centres concertats.



La massificació a les aules és un dels principals problemes a les escoles

10è CONGRÉS DE LA FEDERACIÓ

Per una altra banda, la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya va celebrar el seu 10è Congrés, que va comportar una important renovació de l'Executiva, i on va ser escollida com a secretària general Montse Ros i Calsina. Aquest 10è Congrés va definir les estratègies sindicals de la Federació per als propers quatre anys. Entre d'altres, es vol reforçar la participació i el rejuveniment del sindicat i representar totes les professions i feines de l'educació a Catalunya, especialment allà on es troben els col·lectius amb condicions laborals més precaritzades.

La crisi industrial a Catalunya porta acomiadaments a ACC Spain i Pirelli

Pirelli va descartar finalment obrir la segona fàbrica prevista al Bages, a la vegada que anunciava un pla de reestructuració de la planta de Manresa. Aquest pla es concreta en una retallada d'un 30% en la producció i la plantilla, que comporta l'eliminació de 280 llocs de treball. Per contra, i després de reunir-se amb el president Montilla i el conseller Huguet, el president de la multinacional italiana, Marco Tronchetti, es va compro-

metre a potenciar l'R+D a la factoria. CCOO va lamentar que l'empresa no hagi plantejat qüestions de futur –ja que no s'ha concretat quin és el pla industrial per a la fàbrica–, i va demanar inversions en maquinària i tecnologia. Existeix el temor que la planta es vegi perjudicada per falta d'un producte competitiu.

ACC SPAIN TANCA

D'altra banda, la plantilla d'ACC Spain, de Cervera, va votar a favor del principi

d'acord que determina el tancament de la fàbrica el 31 de desembre de 2008 –mantenint fins llavors la plena producció– i l'extinció aleshores dels 116 llocs de treball, deixant sense cap afectació la planta de Sant Quirze del Vallès. El preacord preveu indemnitzacions d'un mínim de 6.000 euros i un any de salari com a màxim. Així, la majoria de la plantilla rebrà una quantitat equivalent a més de 60 dies per any treballat.

Joan Coscubiela i Conesa

“Sento una gran satisfacció d’haver tingut l’oportunitat de contribuir a la construcció d’aquesta modesta utopia quotidiana que és CCOO”

És necessària la limitació de mandats? Quines són les seves virtuts?

Va ser un gran encert i al meu entendre caldria mantenir-la en el conjunt de CCOO. En situació de normalitat, les organitzacions requereixen combinar els lideratges personals amb quelcom molt important: el treball col·lectiu i el lideratge del conjunt de la direcció. En aquest sentit, els canvis i les renovacions són imprescindibles. Seria millor que els canvis es produïssin de manera més flexible, no amb la rigidesa que sempre comporten els Estatuts, però malauradament a CCOO, com en la immensa majoria de les organitzacions, si no hi ha mecanismes que ho incentivin o ho obliguin hi ha una tendència molt forta a l’autoconservació, no tan sols del dirigent sinó també de l’organització en relació amb ell.

Has tingut temps de fer moltes de les coses que pensaves fer o han quedat assignatures pendents?

Sincerament, he fet més del que inicialment m’havia plantejat que podia fer, entre d’altres coses perquè al començament et falta una visió més global, i evidentment, com sempre, han quedat coses per fer, en algunes de les quals ensopegues una i una altra vegada. Però allò que algú no sigui capaç de fer en 13 anys, no hi ha raó humana que expliqui que ho podrà fer a partir del 14... I sí que es pot fer, segur que serà millor amb noves energies.

Quines són aquelles coses que t’han proporcionat més satisfacció al capdavant del sindicat i els moments més difícils.

Des del punt de vista personal, el que m’ha produït més satisfacció és la immensa oportunitat de participar en la construcció d’aquesta modesta utopia



Joan Coscubiela ha estat 13 anys al capdavant de la Secretaria General de CCOO de Catalunya. El proper 9è Congrés fixa el moment del seu comiat. Tres mandats com a màxim, tal com diuen els Estatuts de la CONC.

quotidiana que és Comissions. Els moments més difícils han estat aquells en què la responsabilitat t’obliga a entrar en conflicte amb persones amb les quals tens relació directa i personal i que t’importen; això ho porto molt malament. Des d’un punt de vista sindical, veure l’increment molt important de l’afiliació, la consolidació organitzativa, fins i tot en sectors en què el sindicalisme confederal de classe no havia somiat estar present.

CCOO de Catalunya, des dels seus inicis, ha tingut molta capacitat de projecte, moltes idees, modestament crec que ara tenim més instruments organitzatius per portar-les a la pràctica. Pel que fa a les persones, jo destacaria el treball fet amb la immigració. El fet que, amb totes les dificultats del món, hem estat capaços de donar cabuda a CCOO de Catalunya a una part molt important del 13% de la població assalariada que és immigrant m’omple de satisfacció, sobretot perquè és una continuïtat del treball de les Comissions Obreres dels anys 60 i 70, que van ser un gran factor d’integració i de cohesió social. Hi ha altres coses, que no són determinants per a un sindicat, que, si no les haguéssim fet, ningú no ens les podria exigir. Per exemple, que durant tots aquests anys, abans de ser jo el secretari general i després, una cooperativa d’habitatge impulsada per CCOO hagi estat capaç de facilitar l’accés a l’habitatge a 6.000 famílies en un context tan difícil, de tanta especulació, és una d’aquelles coses que no canvien el món, però ajuden a fer-lo més habitable per a persones concretes. Això, en definitiva, és la utopia del sindicalisme.

Primer sindicat de Catalunya durant 30 anys, amb 185.000 afiliats i afiliades, deu n’hi do el repte per al proper secretari o secretària general.

Quins consells li donaràs?

Consell cap. Tot el que jo pugui dir que s’hauria de fer, si no ho he pogut fer vol dir que la cosa no era fàcil. Intentaré fugir de la lucidesa que de vegades els agafa a alguns ex després de deixar el càrrec. En aquest sentit, intentaré, com a mínim, mantenir el mateix nivell de prudència i exquisidesa que va mantenir López Bulla en relació amb mi.

El 9è Congrés de CCOO de Catalunya es caracteritza per celebrar-se en un moment de canvi en la direcció del sindicat i de crisi econòmica important en el nostre país. Com veus el proper congrés i què n'esperes?

La manera de ser de CCOO, donant molta importància a les formes de treball col·lectives, fa que els canvis de persones es puguin encarar amb total i absoluta tranquil·litat. D'una banda, perquè aquest sindicat mai no havia tingut tants quadres i tan formats, fonamentalment com a conseqüència del procés de modernització de l'organització, i d'altra banda, perquè des dels seus inicis, CCOO s'ha caracteritzat per unes formes de treball molt col·lectives, i això dóna molta estabilitat a una organització. Això sense menysprear el fet positiu que sempre suposa el canvi de la persona a la Secretaria General, ja que les

organitzacions sempre tenen una empremta de caire personal que cal ressaltar.

Aquest congrés se celebrarà en un moment en què s'han confirmat les previsions que, de manera detallada i per escrit, vàrem fer nosaltres en el Congrés anterior, i les conseqüències d'un model econòmic amb peus de fang. Malgrat haver estat els primers a posar-ho de manifest i insistir i batallar ideològicament i sindicalment per fer aquest canvi, les forces de l'economia i el mercat han estat molt més fortes. Ara afrontem aquest congrés en una situació desconeguda en els últims 15 anys, i penso que el gran objectiu de CCOO ha de ser que la crisi econòmica no sigui aprofitada per generar més desigualtat, sinó utilitzada com una oportunitat per al canvi del model econòmic. Ja que en el moment de vaques grasses els poderosos no han estat capaços d'impulsar

aquest canvi econòmic perquè ja se sentien satisfets dels beneficis que recollien amb l'actual, almenys intentar aprofitar aquesta crisi com una oportunitat per convèncer el màxim de gent, sectors econòmics, governs... que cal canviar aquest model econòmic que té els peus de fang i evitar que la conseqüència de la crisi sigui més desigualtat social.

I ara, a què es dedicarà, en Joan Coscubiela?

En aquests moments no ho tinc del tot decidit. El que m'agradaria fer és, evidentment, continuar vinculat al sindicat des d'una posició de rereguarda, i aprofitar per obrir la darrera etapa professional de la meua vida, que té per davant un recorregut suficientment llarg com perquè en aquests moments m'ho plantegi de forma il·lusiónant i amb moltes ganes.

Emili Rey



ATLANTIS
assegurances

Nova Assegurança d'Auto ATLANTIS
Una de les millors del mercat

Per la protecció del teu cotxe, de la teva família i de l'entorn.

A ATLANTIS som conscients dels reptes mediambientals actuals. Per això, per a persones que posen en pràctica el consum responsable (vehicles híbrids o ecològics) oferim les millors tarifes del mercat.

Servei d'Atenció Telefònica
901 500 400

Condicions i descomptes exclusius per a afiliats/ades a **CCOO**

Informa-te'n al teu Sindicat o a la teua delegació d'ATLANTIS més propera!

La situació econòmica empitjora clarament

Preocupats, però disposats a lluitar

Joan Coscubiela

Des dels darrers números de Lluita Obrera, la situació econòmica ha empitjorat clarament. Si al mes de febrer era alentiment econòmic i al juny una clara desacceleració, és més que probable que a la tardor estiguem entrant en una situació de recessió.

La manca de solidesa de l'economia del nostre país –que CCOO hem anat advertint des de fa anys– és el que explica la intensitat i la rapidesa amb què s'ha produït el canvi de tendència. A final de l'any 2007 el creixement del PIB s'apropava al 4% i l'ocupació havia arribat al segon trimestre del 2007 al nivell més alt de tota la nostra història. En pocs mesos, l'economia ha parat en sec, s'ha començat a destruir ocupació i les dades d'atur creixen en gairebé tots els sectors econòmics. Cal recordar que assistim a un foc encreuat, amb problemes de dimensió internacional, que s'agreugen per la feblesa del nostre teixit econòmic. La crisi financera és internacional, però Espanya la pateix més que ningú, perquè les famílies estan endeutades un 130% sobre la renda familiar, i el país té un dels dèficits exteriors més importants del món, el 10% del PIB. El resultat és que, ni pagant molt car el diner ens resulta fàcil obtenir finançament internacional. La pujada del preu de les primeres matèries, el petroli i els aliments és generalitzada, però el nostre país la pateix més que altres, perquè tenim una alta dependència energètica i les nostres estructures econòmiques multipliquen l'impacte en inflació de la pujada del preu d'aquests productes.

LA CONSTRUCCIÓ A L'UCI

L'activitat immobiliària trigarà molts anys a recuperar-se, i totes les mesures per incentivar l'obra pública o per donar sortida a una part de l'estoc no podran evitar la caiguda de la construcció. No oblidem que el *boom* ha estat motivat per la conversió del sòl i els habitatges en un producte financer d'elevada rendibilitat a curt termini. L'acumulació d'habitatges i de sòl –algun fins i tot amb qualificació de rústic– pagats a preus astronòmics és descomunal, i haurà de passar una dècada perquè el mercat immobiliari digereixi aquesta bacanal especulativa. El nostre teixit industrial, que té sectors innovats, encara depèn molt de productes amb poc valor afegit, en mercats molt saturats, dependents dels països europeus que també pateixen la crisi, i en canvi té escassa projec-



CCOO exigeix al Govern negar-se a utilitzar recursos públics per salvar els especuladors i en canvi dedicar-los a reforçar la capacitat inversora de les empreses que vulguin innovar i crear ocupació

ció a les zones econòmiques de nou creixement. Assistim a una reducció important de la recaptació fiscal, perquè les reformes dels darrers anys han fet el nostre sistema fiscal molt dependent dels cicles econòmics, especialment l'immobiliari. Durant aquests anys, el *boom* econòmic ha provocat un efecte crida de treballadors de cinc continents, que ha incrementat la població activa en diversos milions de persones en pocs anys, que ara tenen difícil encaix en el mercat de treball.

SENSE RECEPTES MÀGIQUES

Davant d'aquesta realitat, CCOO no demanem als governs receptes màgiques per sortir de la crisi, que no existeixen. En

canvi els exigim honestedat, i polítiques que contribueixin a minimitzar el seu impacte i a evitar que el resultat sigui més desigualtat social. Pedagogia per explicar que la crisi tindrà una intensitat i una durada important, i que el conjunt del país s'haurà d'acostumar a uns ritmes de consum clarament inferiors. Que caldrà utilitzar el marge fiscal de què es disposa –el nostre deute públic del 36% del PIB és comparativament molt baix– amb molt més rigor que fins ara. Començant per negar-se a utilitzar recursos públics per salvar els especuladors, no utilitzar els impostos per fer demagògia populista com s'ha fet amb els 400 euros. I en canvi dedicar-los a reforçar la capacitat inversora de les empreses que vulguin innovar i crear ocupació, a millorar els dèficits estructurals que pateix l'economia i a fer front a les prestacions de les persones aturades. Les organitzacions sindicals i empresarials podem contribuir a afrontar la situació en els àmbits de responsabilitat que ens són propis.



SALARIS I CONSUM

En la negociació col·lectiva cal mantenir l'actual model de fixació dels salaris, amb clàusula de garantia salarial, que ha demostrat que permet garantir el poder adquisitiu dels salaris sense impacte negatiu en la inflació. El salari mínim interprofessional ha de continuar pujant per sobre de la inflació, per raons de justícia social i per raons econòmiques. Si es vol dinamitzar el consum de les famílies i incentivar un model econòmic de més qualitat no es poden mantenir tants salaris entre els 600 i els 1.000 euros. Sindicats i patronals també hauríem de contribuir de manera concertada a rediscutir com i de quina manera es gasten els recursos de les polítiques actives d'ocupació o de formació. Per donar cobertura a les persones sense feina cal millorar la xarxa de protecció social, i això requereix que les comunitats autònomes i les administracions locals, que són les responsables d'aquestes polítiques, disposin de recursos suficients. Catalunya necessita, per afrontar els propers anys, disposar d'un nou model de finançament que sigui més just per a la ciutadania catalana i més eficient a l'hora de distribuir els recursos fiscals. La situació és complexa, però CCOO, al llarg de la seva curta història, ha hagut de fer front a altres situacions de crisi econòmica. Ara és el moment de tenir molt clar que, en aquests moments, el conflicte social continua més viu que mai. En aquests moments ens juguem qui paga i com es paga el cost de la crisi. CCOO lluitarem per aconseguir que, al final del túnel, el nostre teixit econòmic sigui més sòlid i eficient, la nostra societat més justa i que els costos de la crisi es distribueixin equitativament.

L'impuls de l'Acord estratègic ha d'anar acompanyat de nous compromisos

La Generalitat i els agents socials van aprovar la revisió i l'impuls de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana 2008-2011. Joan Coscubiela va qualificar de "modest" aquest impuls. En un moment força difícil per a l'economia a casa nostra, CCOO destaca el repte que significarà –especialment per al Govern català– tirar endavant aquestes mesures, que han de complementar-se amb accions més conjunturals per fer front a la situació actual. Coscubiela va donar un marge de 12 mesos per fer balanç del seu compliment.

DE LA COMPETITIVITAT A LA COHESIÓ SOCIAL

L'Acord proposa actuacions a llarg termini, que pretenen incidir en la millora estructural de l'economia catalana i actuar sobre els factors que condicionen la competitivitat de l'economia, des de les infraestructures fins a la formació del capital humà i la recerca i la innovació, del finançament i la simplificació administrativa a la qualitat de l'ocupació, sense oblidar mesures per millorar la cohesió social en el terreny de la immigració, l'atenció a la dependència o la renda garantida de ciutadania.

La revisió de l'Acord conté 102 mesures, i posa l'accent en alguns àmbits fonamentals per ajudar a transformar el model de competitivitat de l'economia catalana.

Les 8 línies prioritàries són: Innovació i transferència tecnològica; Formació professional; Èxit escolar; Anglès; Infraestructures estratègiques; Regulació, competència, simplificació administrativa i contractació pública; Ús racional i de qualitat dels recursos (activitat econòmica i medi ambient) i Immigració i mercat laboral.

CCOO, a través del seguiment de l'Acord, hem d'exigir que els compromisos pactats es duguin a terme, denunciar les insuficiències i reclamar la concreció dels recursos i mesures per dur-ho a terme.

Acció Jove celebra la seva Assemblea Nacional

Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya ha celebrat a la seu del sindicat a Barcelona la seva Assemblea Nacional. Aquesta segona edició, que va tenir lloc els dies 26 i 27 de setembre, va ser un espai de trobada per a més de 200 delegats i representants dels joves a les federacions i les unions que formen CCOO de Catalunya. Durant les reunions s'han tractat de prop temes que afecten el jovent avui. Si bé en els últims anys ha crescut molt l'economia i ha reportat molts beneficis a l'empresariat, no ha millorat la qualitat de l'ocupació. Molts joves han hagut de conviure amb feines precàries des de la seva mateixa incorporació en el mercat de treball. Aquesta precarietat ha anat en augment i no ha abandonat treballadors que comencen a assumir càrregues familiars,



Tània Pérez, nova coordinadora d'Acció Jove

convertint-se en un problema generacional. En l'actual escenari de crisi, però, els joves de CCOO han reivindicat la validesa d'un nou model econòmic, amb contractes estables, salaris dignes i serveis públics de qualitat.

PRESENT I FUTUR

Acció Jove, amb un lema molt clarificador –"20.782, som present, conquerim futur"–, ha volgut fer visible l'alta xifra

d'afiliats a CCOO de Catalunya, fins al 31 de desembre de 2007, menors de 30 anys. És una de les estratègies que es planteja la branca juvenil de CCOO: visualitzar, a dins i a fora del sindicat, que hi ha molta gent jove que està apostant pels principis i el suport de CCOO. Dintre d'aquest objectiu també hi ha l'exposició itinerant inaugurada al vestíbul de la seu de CCOO.

L'assemblea, que s'ha desenvolupat dintre del procés congressual de CCOO de Catalunya, ha servit per escollir la nova coordinadora, Tània Pérez per donar el relleu a Andrés Querol, coordinador d'Acció Jove des del 2004, i incorporar-se a un equip amb moltes ganes de defensar els interessos de la joventut treballadora de Catalunya.



ELS ACCIDENTS LABORALS ES PREVENEN O ES LAMENTEN

Tots els accidents laborals es poden evitar, per això cal prendre les mesures de seguretat necessàries. Més informació a www.gencat.cat/alafeinacapris



Generalitat de Catalunya
Departament de Treball



CCOO valora negativament el primer any d'aplicació de la Llei de dependència a Catalunya

El primer any de desenvolupament de la Llei de dependència a Catalunya no es mereix un aprovat. CCOO de Catalunya ha valorat els elements que han dificultat una bona aplicació de la Llei. És el cas del retard en el desplegament i els terminis màxims establerts per l'Administració, que no es compleixen, sense que els afectats tinguin cap tipus de compensació. Darrerament s'han solucionat algunes dificultats, però encara hi ha moltes persones amb dret que no perceben la prestació, amb els perjudicis que això comporta.

CCOO lamenta que el sistema de participació en la gestió del sistema de dependència a Catalunya no garanteixi la intervenció als interlocutors socials. També lamenta que es prioritzi la prestació econòmica, tot i que la mateixa llei estableix la prioritat dels serveis per sobre de les prestacions econòmiques, que les fixa com a excepcionals. La realitat és que majoritàriament s'estan oferint diners que acaben adquirint els serveis en el mercat privat, moltes vegades amb cuidadors o cuidadores no professionals, es calcula que més del 70%. Al mateix temps, CCOO alerta que no es pot traslladar a la família la responsabilitat pública d'atenció, ni es pot mantenir el paper de la dona com a cuidadora en l'àmbit familiar.

CARTERA DE SERVEIS SOCIALS, TARD I MALAMENT

Després d'un injustificat endarreriment, el 31 de juliol es va aprovar la Cartera de serveis socials, essencial per al desenvolupament de la Llei de serveis socials de Catalunya. CCOO ha detectat un escàs desenvolupament dels serveis de promoció de l'autonomia. Així, els ajuts per mobilitat i transport, per l'autonomia personal i la comunicació, supressió de barreres, adaptació d'habitatges i aparells tècnics no estan garantits i estan sotmesos a disponibilitat pressupostària. Tampoc es garanteix el transport adaptat a les persones amb dificultats de mobilitat, factor clau per fer efectiu l'accés a determinats serveis garantits. A més, la Cartera de serveis socials aprovada no defineix suficientment la figura del professional de referència, permet sotmetre a copagament serveis com el servei d'atenció domiciliària i la teleassistència, no s'estableixen criteris únics respecte a la intensitat dels serveis, estàndards de qualitat, acreditació i perfils professionals ni es fixa el nombre de professionals necessaris per nombre d'usuaris amb referències temporals.



CCOO ha detectat un escàs desenvolupament de serveis de promoció de l'autonomia

El gen de la infidelitat

N. Alcalà / M. Ayné

Ara resulta que hi ha un gen que fa que els homes siguin infidels!!! Potser d'aquí a poc també es descobrirà un gen que fa que siguin assetjadors, violadors...

És casual... o no?, que sempre determinats símptomes de comportament vagin lligats als homes, síndrome de Peter Pan, crisi dels 40/50... Continuar situant-los en una posició d'éssers emocionalment més febles en comparació amb les dones. Nosaltres creiem que es fa una utilització que perillosament serveix d'excusa a comportaments del tot denunciables, hi hagi gen o no.

Amb el que hem hagut de lluitar per aconseguir lleis com la d'igualtat, contra la violència de gènere, la de l'avortament (encara a debat), ara apareix el gen "334"!

Ens ho hem de creure, si els científics ho diuen (oi?), però no es pot, de forma gratuïta, fer difusió d'aquest descobriment i, alhora, no sortir a fer una defensa del que pot comportar una utilització mal entesa o mal intencionada. Això pot portar, en el si de la parella, l'empresa, el sindicat, en definitiva, la societat, la perpetuïtat del masclisme intolerant. Com sempre, sembla que, una vegada més, ni la ciència ni la història juguen a favor nostre. Bé, sí que hi ha una reflexió vàlida per continuar avançant, segons el científic Larry Young, de la Universitat d'Emory.

"Els gens ens proveeixen les bases per als nostres impulsos generals i les variacions en aquests gens explicarien els diferents tipus de personalitat del éssers humans, però en definitiva el nostre comportament està molt més influenciat per factors del medi ambient." Uf, sort n'hi ha! Podem continuar la lluita i millorar l'ambient!

Es celebrarà els dies 3 i 4 de desembre

El Congrés, a punt

Emili Rey

Les dates en les quals heu rebut aquesta nova edició de *Lluita Obrera* tindrà o haurà tingut lloc la presentació als mitjans de comunicació del 9è Congrés de CCOO de Catalunya. Això significa la presentació pública d'un dels moments més importants en la vida del nostre sindicat, com és un congrés, on es defineix l'estratègia i les línies mestres d'actuació en els propers quatre anys, i s'escullen les persones que agafaran la responsabilitat de dur a terme aquests reptes.

Però el camí del Congrés ja porta un llarg recorregut. Des del 28 de maig, data en què el Consell Nacional de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya va aprovar la convocatòria del Congrés, s'han elaborat els documents congressuals, que ja han estat debatuts en les diferents assemblees en empreses i altres assemblees conjuntes d'afiliats d'empreses més petites. Ara, fins al 16 de novembre, estant tenint lloc els congressos i les conferències de federacions i unions territorials. De tots aquests processos



El Palau de Congressos de Barcelona acollirà novament el nostre Congrés, com fa vuit anys

sortiran els delegats i delegades escollits que compondran el 9è Congrés de la CONC, en total 630, elegits pels congressos de les federacions i les unions territorials d'acord amb la seva cotització mitjana, els membres de la Comissió Executiva sortint i la representació de TRADE (Treballadors Autònoms Dependents), SME (Sindicat de Mossos d'Esquadra) i Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya.

PALAU DE CONGRESSOS DE BARCELONA

Els dies 3 i 4 de desembre tindrà lloc finalment el 9è Congrés de CCOO de Catalunya al Palau de Congressos de Barcelona. Un congrés que serà històric, no tan sols per la importància de definir el present i el futur del sindicat en un moment econòmic i social complicat per al nostre país, sinó també per la renovació de càrrecs que es produirà en aquest congrés. Canvis en la Secretaria General, en què Joan Coscubiela deixarà de ser el màxim representant del nostre sindicat després de 12 anys al capdavant i haver complert un màxim de tres mandats, tal com fixen els nostres Estatuts. I canvis en altres responsabilitats de sindicalistes històrics que deixen pas a nous companys i companyes disposats a tirar endavant aquest gran projecte permanent que és CCOO, la primera força sindical de Catalunya durant més de 30 anys.

EL CONGRÉS PER INTERNET

A més, el 9è Congrés vol superar el llistó de l'anterior i aprofitar les noves tecnologies per donar claredat i agili-

tat al debat congressual. Cal tenir molt present que els delegats i les delegades tenen el mandat de representar el conjunt dels més de 184.000 afiliats i afiliades en l'acte final del procés congressual, i cal prendre's aquesta tasca amb serietat, i és molt important que es faci en les millors condicions. Elements com el de la votació a distància, ja utilitzat amb èxit en l'anterior Congrés a Tarragona, o la retransmissió del Congrés per Internet seran alguns dels molts elements dels quals gaudirem en aquest congrés. Estem treballant, també, perquè un cop més l'escenografia estigui a l'alçada d'un congrés del primer sindicat de Catalunya, i que conjugui senzillesa i sorpresa a la vegada amb les possibilitats que ens ofereix actualment el món audiovisual, i treballem, també, perquè aquest congrés tingui una forta presència en la societat, donant molt de joc als mitjans de comunicació, a les forces socials, institucionals i polítiques de Catalunya i organitzant diferents esdeveniments en el marc del Congrés.

En definitiva, el 3 i el 4 de desembre viurem un nou moment clau en la vida del nostre sindicat, un moment en què volem fer organització, conquerir drets i construir solidaritat.



Les federacions i les unions territorials celebren els seus congressos i conferències

Amb l'excepció de la Federació d'Ensenyament, que ja ha celebrat el seu congrés, la resta de federacions i les unions territorials de CCOO de Catalunya realitzaran els seus congressos i conferències entre els mesos d'octubre i novembre.

UNIONS TERRITORIALS

Vallès Oriental – Maresme	28 i 29 d'octubre	Hotel Ciutat de Granollers
Terres de Lleida	29 i 30 d'octubre	Bellpuig
Bages-Berguedà	31 d'octubre	Fundació Universitària del Bages
Comarques Tarragonines	4 de novembre	Ciutat de Vacances de Tarragona
Alt Penedès – Garraf	5 de novembre	Espai Neàpolis de Vilanova
Barcelonès	5 i 6 de novembre	Auditori AXA de Barcelona
Comarques Gironines	5 i 6 de novembre	Lloret
Anoia	6 de novembre	Museu Comarcal d'Igualada
Baix Llobregat	6 i 7 de novembre	Espai Maragall de Gavà
Vallès Occidental	6 i el 7 de novembre	Fira de Sabadell
Osona	7 de novembre	Museu Industrial Ter de Manlleu

FEDERACIONS

Comerç i Hostaleria (FECOHT)	20, 21 i 22 d'octubre	Platja d'Aro
Comunicació i Transport (FCT)	21 d'octubre	Seu central de CCOO
Serveis i Adm. Pública (FSAP)	23 d'octubre	Seu central de CCOO
Serv. financers i oficines (Comfia)	23 i 24 d'octubre	World Trade Center de Barcelona
Pensionistes i Jubilats	10 de novembre	Hotel Apolo de Barcelona
Construcció i Fusta	11 i 12 de novembre	Hotel AC Fòrum de Barcelona
Tèxtils, Químiques i afins (FITEQA)	12 de novembre	Palau de Vidre de Lleida
Activitats diverses	12 de novembre	Seu central de CCOO
Alimentació	13 i 14 de novembre	Hotel Sol Costa Daurada de Salou
Minerometal·lúrgica	14 de novembre	C. C. Municipal de Valls
Sanitat	14 de novembre	Hotel Alimara de Barcelona

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLOGICO EUROPEO

corporate

Pla corporatiu de salut
ocular per afiliats/ades
i col·laboradors de



CCOO Catalunya

LA CURA DE LA SEVA VISIÓ
MEREIX CONFIANÇA

Miopia • Hipermetropia • Astigmatisme

	Tarifa privada	Tarifa CCOO Catalunya
Consultes Refractives	75 €	35 €
Correcció per làser*	1.075 € 1.175 €/ull	945 €/ull

*Excepte tractaments especials de Lasik customitzat.
Descomptes no acumulables a altres ofertes.

20% de descompte en la resta de consultes i serveis; excepte en el tractament de la presbícia i pròtesis.

Condicions de finançament personalitzades.

En pocs minuts · Sense dolor ni hospitalització · Amb anestèsia tòpica (gotes)

Només per ser afiliat/ada de CCOO de Catalunya en Clínica Baviera l'hi oferim l'oportunitat d'aprofitar-se d'avantatges i descomptes exclusius en la cura de la seva visió. Per això, em desenvolupat un pla específic per tal de millorar la seva salut ocular juntament amb la dels seus familiars directes. Un pla amb les millors condicions econòmiques en el diagnòstic i tractament integral de qualsevol patologia ocular. Per gaudir de tota la seguretat que sols un líder pot oferir. Amb tota confiança.

Condicions vàlides només a les clíniques de Catalunya.

C/ Ganduxer, 71. Tel. 933 624 990. Barcelona.
Rambla Just Oliveras, 48. Tel. 932 600 510. L'Hospitalet de Llobregat.
C/ Prat de la Riba, 53-55. Tel. 937 450 952. Sabadell.
C/ Castellvell, 12-14. Tel. 977 328 060. Reus.
C/ Pere Martell, 41. Tel. 977 251 932. Tarragona.
Centre Quirúrgic Maresme: C/ Lepanto, 13. Tel. 937 419 200. Mataró.

902 130 100

www.clinicabaviera.com

A CORUÑA • ALBACETE • BARCELONA • BILBAO • BURGOS • CASTELLÓN
CIUDAD REAL • GIJÓN • LOGROÑO • MADRID • MÁLAGA • MURCIA
PALMA DE MALLORCA • PAMPLONA • SAN SEBASTIÁN • SEVILLA
TARRAGONA • VALENCIA • VALLADOLID • VIGO • VITORIA • ZARAGOZA

CCOO sempre ha defensat la unió dels tramvies

El tramvia, per la Diagonal

CCOO de Catalunya es felicita per la decisió de l'Ajuntament de Barcelona de connectar el TramBaix i el TramBesòs per la Diagonal, una reivindicació proposada i llargament sostinguda pel sindicat. Aquesta connexió, que és la més directa i que representa una visió de la mobilitat més amable, comporta una oportunitat evident per pacificar una avinguda Diagonal actualment concebuda per a l'ús prioritari del cotxe en lloc d'afavorir el transport públic i els vianants.

CCOO sempre ha defensat aquesta proposta com la més efectiva i la millor opció per convertir la xarxa del tramvia en un veritable eix vertebrador de l'àmbit metropolità. Ja al 2005, el sindicat va convocar -en el marc de la Setmana per la mobilitat sostenible i segura- una concentració per demanar la unió dels tramvies en superfície i per la Diagonal. I la reivindicació s'ha allargat fins a principis d'aquest estiu, quan hi ha hagut una campanya d'enviament de correus electrònics a l'alcalde i els responsables de mobilitat del consistori.

ACCESSIBILITAT

Amb aquest projecte s'aconsegueix dotar la ciutat de més transport públic eficient, i proporcionar una accessibilitat



El de Barcelona deixarà de ser l'únic tramvia interromput d'Europa © MJ Mora

més gran al territori, ja que permet la connexió lineal de transport públic entre el Barcelonès i el Baix Llobregat. És per això que CCOO aplaudeix aquesta decisió, insta els responsables a treballar-hi immediatament i reclama participar en la planificació i la gestió d'aquesta connexió del tramvia. Igualment, el sindicat continuarà reivindicant millores en aquest mitjà de transport i lluitant en favor de la mobilitat dels treballadors i treballadores.

SEGIS Alfons López & Pepe Gálvez



Els immigrants, en el punt de mira del ministre de Treball

Víctimes, i no culpables

Ghassan Saliba

Des que el van nomenar ministre de Treball i Immigració, Celestino Corbacho, exalcalde de l'Hospitalet, no ha deixat de fer anuncis i declaracions desafortunades i equivocades sobre el fet migratori.

Des de CCOO considerem que aquestes declaracions no són fruit del desconeixement, sinó que són intencionades i dirigides a una part de l'opinió pública. Amb això s'assumeix el mateix discurs simplista i populista del Partit Popular, sense pensar en els seus efectes negatius sobre la societat democràtica i la convivència. L'opinió pública es crea per mitjà del discurs polític i dels mitjans de comunicació, i, en aquest moment de crisi econòmica, un discurs irresponsable pot tenir conseqüències incontrolables, en fomentar el racisme i la xenofòbia.

perquè viola els drets humans en diferents aspectes: increment de la detenció a 18 mesos, expulsió a tercers països, falta de control judicial sobre els centres d'internament, l'expulsió i l'internament de menors desemparats...

2. El decret de retorn dels treballadors immigrants aturats, que és un decret inaplicable i que afectarà un nombre ínfim de treballadors, ja que han de ser de països que tinguin conveni amb Espanya en matèria de Seguretat Social, han d'haver cotitzat 5 anys i han d'acceptar renunciar al permís de residència a Espanya.

4. I finalment, les declaracions del ministre després de les vacances de reduir a zero la contractació en origen de treballadors i treballadores immigrants.

Tota aquesta política té un fil conductor comú: culpar les persones immigrades del dèficit del nostre model econòmic i social. La crisi econòmica i l'increment de l'atur són conseqüència d'un model de creixement econòmic i els treballadors i les treballadores immigrants són víctimes d'aquest model igual que qualsevol altre treballador. Un model que es basa en la sobreexplotació de les persones immigrades com a mà d'obra intensiva, precària i barata. Ara, quan ja no es necessita aquesta mà d'obra, busquen la manera de retornar-la, expulsar-la o de treure-li alguns drets fonamentals.

El ministre Corbacho sap molt bé que no pot suprimir la contractació en origen. Al 2002, el PP ja va intentar fer-ho, i CCOO de Catalunya, per mitjà d'un recurs al Tribunal Superior, va obligar el Govern d'Aznar a retirar el decret.

Actualment tothom reconeix que, malgrat un nivell elevat de l'atur en alguns sectors, continuarem necessitant mà d'obra immigrada en sectors on els espanyols no volen treballar, o que no es poden cobrir amb mà d'obra espanyola, comunitària o amb els residents immigrants. Això mateix va passar durant el Govern del PP. La conseqüència de dificultar la contractació en origen van ser 1.500.000 persones immigrades en situació irregular i un 54% en l'economia submergida.



Ara que no es necessita aquesta mà d'obra, busquen la manera de retornar-la, expulsar-la o de treure-li alguns drets fonamentals.

GIR A LA DRETA

Hi ha quatre fets polítics que caracteritzen el gir a la dreta en la política d'immigració del Govern:

1. El vot dels europarlamentaris socialistes a favor de la Directiva europea sobre la detenció i l'expulsió de persones immigrades sense papers, coneguda com la "Directiva de la vergonya",

3. L'anunci del ministre d'eliminar el dret al reagrupament familiar dels ascendents de les persones immigrades, que no arriben al 3% del total de les persones reagrupades –actualment es rebutgen la majoria de les sol·licituds– i que comporta eliminar un dret reconegut en convenis internacionals com és el dret de viure en família.

El CEPROM celebra el seu 20è aniversari

Dolors Llobet

El nostre centre de formació, la Fundació per a la Formació i l'Estudi "Paco Puerto" (CEPROM), va néixer l'any 1988, fruit de la decisió de CCOO de Catalunya d'apostar per tenir un paper actiu en la promoció professional dels treballadors i les treballadores de Catalunya. És per això que enguany celebrem el 20è aniversari de la seva constitució.

La constitució del CEPROM primer i, deu anys més tard, la seva transformació en fundació, marquen la voluntat clara del nostre sindicat d'intervenir directament en la gestió de la formació des d'un àmbit professionalitzat i amb màximes garanties de qualitat i transparència, entenent que aquest era el millor model per oferir un servei eficaç al conjunt dels treballadors i les treballadores de Catalunya.

El nom de la Fundació per a la Formació i l'Estudi "Paco Puerto" vol reconèixer la tasca d'una de les persones que més van contribuir a l'impuls de les polítiques d'ocupació del sindicat, a través dels centres d'assessora-

ment ocupacional, que es posaren en marxa amb la creació del CEPROM. Sindicalista de CCOO, lligat a la Federació de la Construcció, va participar en el 1r Congrés del sindicat en la legalitat, i va formar part de la Comissió Executiva i, fins a la seva mort, l'any 1992, fou membre del Consell Nacional.

QUALITAT TÈCNICA I PROFESSIONAL

La història del CEPROM és la de CCOO, des dels seus inicis, quan la falta de mitjans se suplía amb l'entusiasme i el voluntarisme de les persones que hi treballaven, fins a l'actualitat, quan la millora de les eines i les formes de gestió ens han convertit en un centre amb gran qualitat tècnica i professional.

Aquests 20 anys han estat marcats per molts canvis en la formació professional i les polítiques d'ocupació: els acords nacionals de formació contínua, la creació del FORCEM, el traspàs de la gestió de la formació ocupacional i les polítiques actives a la



Generalitat de Catalunya, la creació del Servei d'Ocupació de Catalunya, el traspàs de la gestió de la formació contínua i la constitució del Consorci de la Formació Contínua de Catalunya...

El nostre centre ha anat evolucionant per tal d'adaptar-se als canvis de l'entorn. Hem passat èpoques bones, alguna més complicada i ara podem afirmar que estem ben posicionats per encarar els reptes del futur amb el mateix objectiu que ens va dur la seva creació: contribuir a la millora de la qualitat de l'ocupació dels treballadors i les treballadores mitjançant la millora de la seva formació i qualificació.



Mor José Parra, responsable de Política Industrial de FITEQA

Ha mort José Parra Vara a l'edat de 59 anys. José Parra era membre del Consell Nacional de CCOO de Catalunya i actualment era responsable de Política Industrial de la Federació d'Indústries tèxtils, químiques i afins (FITEQA). Durant molts anys va ser el màxim responsable de FITEQA al Baix Llobregat.

La Fundació Pau i Solidaritat coopera amb Bòsnia

La Fundació Pau i Solidaritat, de CCOO de Catalunya, ha iniciat un nou projecte de cooperació amb motiu del 13è aniversari de la matança de Srebrenica, que va costar la vida de més de 8.000 persones, durant la Guerra dels Balcans.

Es tracta d'una iniciativa que es fa en col·laboració amb l'Associació Ciutadana de les Dones de Srebrenica (Udru enje Građana ene Srebrenice) i amb el sindicat del Metall de Bòsnia i Hercegovina (SMBiH - Sindikat Metalaca Bosne i Hercegovine). L'objectiu principal és ajudar a refer el teixit econòmic i social de les societats afectades pel conflicte bèl·lic i continuar treballant per ajudar les víctimes de la guerra, tal com s'ha fet des de la finalització del conflicte.

El projecte vol promoure l'enfortiment de l'economia i les associacions locals per ajudar la població que va marxar de la ciutat i que hi ha anat tornant amb el pas dels anys.

Concretament, la reactivació del sistema econòmic de Srebrenica es farà amb la creació d'una fàbrica de pasta alimentària, la contractació de personal tècnic que n'asseguri el funcionament i la compra d'una furgoneta destinada al repartiment dels productes que produeixi la factoria.

Aquesta iniciativa es durà a terme gràcies al finançament aportat pel fons propi de la Fundació Pau i Solidaritat i a les subvencions que s'han demanat als ajuntaments de Reus i Manlleu.

CCOO participa en l'11 de Setembre

Com cada any, CCOO de Catalunya ha participat en els actes de celebració de la Diada Nacional.

L'11 de Setembre, una delegació del sindicat encapçalada pel secretari general, Joan Coscubiela, s'ha manifestat, conjuntament amb la UGT de Catalunya, fins al monument a Rafael de Casanova, on s'ha realitzat una ofrena floral.

A més, CCOO de Catalunya també ha organitzat diversos actes de tipus cultural per commemorar la Diada en diferents poblacions del nostre territori.



Va de lletres

Reedició dels *Papers sindicals*

CCOO de Catalunya ha reeditat la guia *Papers sindicals*, un manual per a la redacció de documents que inclou un conjunt dels que més s'utilitzen en les relacions laborals.

En el nou recull hi ha models de convocatòries, cartes de dimissió, documents relatius a seccions sindicals, comitès d'empresa i negociació de convenis. A més també hi trobareu altres documents relacionats amb les eleccions sindicals, amb manifestacions o vagues, amb la salut laboral, temes jurídics o sol·licituds de permisos diversos, entre d'altres.

La nova edició que ha fet el Servei Lingüístic del sindicat es pot consultar en format PDF a través d'Internet, com les darreres versions, però a més també s'ha posat a disposició dels usuaris en forma de plantilla RTF amb l'objectiu que sigui més fàcil d'utilitzar.

D'aquesta manera, cada document es pot omplir directament a l'ordinador amb qualsevol editor de textos, guardar-lo i imprimir-lo sense cap tipus d'inconvenient i així ens estalviem haver-lo d'omplir a mà.

Per accedir a aquests *Papers sindicals*, podeu fer-ho a través de l'enllaç <http://ias.ccoo.cat/portal/page/portal/SL/Papers%20sindicals>, o visitant el web del Servei Lingüístic de CCOO de Catalunya a www.ccoo.cat/sl, on hi ha altres novetats i recursos per a la consulta i la redacció de documents.



Equilibrem el territori

Fem que els ajuntaments que tenen menys, tinguin més. Fem que hi hagi nous equipaments on més es necessiten. Fem possible que tots i cadascun dels 311 municipis de la província, al marge dels recursos de cada ajuntament, puguin oferir serveis de qualitat. Per a tu. Per a tots.



Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

www.diba.cat